

פניני הפרשה

אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר (יב, ב)

על הפסוק שבפתח פרשתנו פרש בדרך רמז, גי'ע מרן חיד"א זי"ע אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר - ראשי תיבות זכות, בכך מרמזת לנו התורה הקדושה, שצדקת הבנים בשנות חייהם, באה בזכות האשה. אימהות המקדשות מחשבותיהן ומעשיהן זכות לבנים קדושים וטהורים. (בני ציון)

העשיר והעני

וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָה דֵּי שָׁה (יב, ח)

בספר אור החמה הביא פירוש נפלא בדרך רמז מפי הרה"ג ר' אליהו עלווש שליט"א שביאר הפסוק **וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָה דֵּי שָׁה**, שאם נעשה את ההפרש בין המילוי של המילה **עשיר** לבין המילוי של המילה **עני** יצא השם **ש-ד-י** וכה תוארו: **ע"ן ש"ן יו"ד ר"ש** המילוי עולה בגימטריא **440**, ומילוי **העני ע"ן נו"ן יו"ד** עולה למנון **126**, אם נחסיר **126** מ-**440** נקבל **314**, וגם שם **ש"ד"י** עולה למנון **314**. עכ"ד. וזה שאמר הפסוק: **וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָה דֵּי שָׁה** שהן אותיות **הש"ד"י** זאת אומרת שאם היא עניה ולא מצאה ידה, והמילוי של העשיר מוסיף עליה במספר ש"ד"י אז **וְלִקְחָה שְׂתֵי תְרִים**. (אור משה)

היש רפואה לנגע?

וּמִרְאָה הַנֶּגַע עִמָּק מְעוֹר בְּשָׂרוֹ (יג, א)

כל זמן שהנגע הוא בתוך בשרו של אדם, בחומר, בתאורה - אין האסון גדול כל כך, ויש עוד תקווה שיתרפא. אבל אם העמיק הנגע וחדר אל מעבר לבשר, אל המחשבה - אין לו לאדם תקנה עוד. ועל כך מזהיר הפסוק במקום אחר: **"טמא יטמאנו הכהן - בראשו נגעו!"** - אם הנגע בראש, חבל על המאמץ, והוא לשוא!

"כל איסורין שבתורה - נאמר בגמרא - בטלין בששים, מין במינו באלף לא בטל!" וזו כוונת הדברים, בדרך הלצה: אם אדם חוטא מחמת תאוה יש תקווה בעת שיוקין ויגיע לגיל "ששים", ולא יהיה בו עוד כח לחטוא, ייבטלו וייפסקו חטאיו. אבל **"מין במינו"**, שעה שאדם חוטא מחמת **"מינות"**, דהיינו מחמת אפיקורסות - כגון זה אפילו **"באלף לא בטל"**, אפילו יחיה אלף שנים, יוסיף ויישאר בחטאו, שכן **"כל באיה לא ישובו"**. (הגר"ש מניקלשבורג זי"ע).

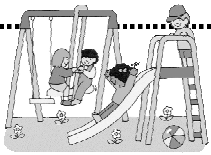

החדש הזה לכם ראש חדשים

על הכתוב **"החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם, לחדשי השנה..."**,

אומרים חז"ל, שלשם (י-ה-ו-ה) יש י"ב צרופים שונים, המכוונים כנגד י"ב חדשי השנה. ובכל חֲדָשׁ מאיר צרופ אחר של שם ה' (י-ה-ו-ה). ומשתיים עשרה פעמים שם "י-ה-ו-ה" (שהוא גימטריא 26) נקבל (**312=26x12**). וגם חֲדָשׁ עולה בגימטריא **312**.

על פי זה מבואר גם כן מדוע נוהגים אנו לברך את החדש, הבא עלינו לטובה, דווקא בשבת? **אומר הזהר הקדוש**, השבת נקראת **"יומא דנשמתא"**, כלומר נשמת הזמן. כלומר, בשבת מאירים כל יבי צרופי ה' שבכל חֲדָשׁי השנה, ולכן בהתקדש היום מקדשים על **"כוס יין"**, בגימטריא 156 (שהם כמניין שש שמות ה' $26 \times 6 = 156$), ואם נוסיף פעמיים "לחם" (שתי החלות שמברכים אנו עליהן בברכת ה"מוציא") נקבל **156 (2x78=156)**, שהם ששה שמות ה' נוספים, כדי לרמוז לנו על יבי (12) שמות ה' שמאירים בשבת קודש. ולפי זה מבואר הטעם למנהג ישראל לאכול ביצה בשבת: שכן **ביצה** היא ראשי תיבות - **"ב צרופי הוי"ה**. בני ציון

בגן הילדים

גננת אחת קיבלה מכתבי תלונה מהורים אשר שמעו מילדיהם סיפורים נוראים על המתרחש בגן. כשהתרבו

התלונות, כתבה הגננת להורים את המכתב הבא: **"הורים נכבדים, אני מבקשת לא להאמין לסיפורים של ילדיכם על המתרחש בגן, ובתמורה אני מתחייבת שלא להאמין לסיפורים שהם מספרים על המתרחש בבית"**.

על כל פשעים תכסה הנדוניה!

"תקשיב לי טוב ואל תאמר מיד לא!" אומר השדכן לבחור הגוי, **"אני מציע לך בחורה גיבנת, אבל אבא שלה מליונר והוא נותן לה לנדוניה חצי מליון דולר!"** **אני חושב מהר... עונה הבחור, יש לך מליונר שלבתו יש גיבנת כפולה???**

ראיית הטוב

וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא (יג, מה)

פרשו חז"ל: **"המוציא מחברו עליו הראיה"**. אדם שמתעסק כל היום למצא חסרונות ובעיות אצל אנשים, עליו הראיה - ראיה עליו בעצמו שהוא מלא באותם המומים שמנסה למצא בזולת.

שמירת הלשון

וְהִסְגִּיר אֶת הַנֶּגַע שְׁבַעַת יָמִים (יג, נ)

הגאון רבי יצחק מוולוז'ין היה מקפיד מאוד בשמירת הלשון, נזהר אף באבק לשון הרע, שלא יהיה אומר חלילה אף מילה רעה על אדם. יום אחד היה מעשה והיה עליו לומר על אחד שהוא שקרן. מאחר ולא רצה להוציא מפיו מילה זו, שינה ואמר: האיש הלזה הריהו בעל זכרון עצום. יש בעל זכרון הזוכר את שאירע לפני עשר שנים, יש זוכר את שאירע לפני עשרים שנה, בעלי זכרון מופלג זוכרים דברים מלפני חמשים שנה, ואילו איש זה ניחן בזכרון מופלא, עד שהוא זוכר דברים שלא היו מעולם!

סיפור וזכות לשבת קודש בזכות הצלת הטובע בכנרת

בצפת העתיקה, התגורר לפני שנות דור איש חסיד וגאון, ושמו הרב **דוד יעקב** מסטרי. הוא שימש מלפנים ברבנות העיר אליחוב. רבי דוד היה מגדולי חסידיו של הרה"ק **רבי אברהם יעקב** מסדיגורא ז"ל, גם לאחר שזכה לעלות לארץ הקודש המשיך מפקידה לפקידה לנסוע לרבו בחוץ לארץ, ולא נרתע מנדודיו לחסות בצל הקודש, למרות הקשיים והתלאות שנערמו בדרכו.

בין שלל מדרגותיו ומעלותיו של רבי דוד, נמנה גם היותו סופר סת"ם מומחה וירא שמים מרבים. לימים, עלתה מחשבה טהורה בלבו של החסיד, לכתוב ספר תורה מהודר בתכלית ההודר, ולהגישו כמנחה ודורון לרבו לאות הערצה, ימים ארוכים ישב רבי דוד רכון על שלחנו ושרטט אות אחר אות על הגיליון, עד שזכה לסיים בשעה טובה את הספר כולו בהידור רב, דבר נאה, מתוקן ומתקבל.

שבת אחת, עוד בטרם הפליג בדרכו לרבו בחוץ לארץ, יצא רבי דוד באשמורת הבוקר טרם הנצה החמה, כדי לטבול בכנרת, ימה של טבריה, ולהתקדש בקדושת השבת במקום בו נטמנה בארה של מרים. ירד וטבל, עלה ונסתפג, **ולפתע שמע קול אנהה של אדם הטובע במים**. עדיין לא האיר היום כל צרכו, ולכן לא הצליח רבי דוד לראות בברור מי הוא הטובע, ספק היה בלבו, שמא נכרי הוא ואין לחלל עליו את השבת, אולם מפני הסכנה המוחשית קפץ במסירות נפש אל המים, וברגעים האחרונים עלה בידו להציל את הטובע, שהיה אחד מתושביה הספרדים של צפת העתיקה. **זכה רבי דוד להציל נפש אחת מישראל ולבו מלא הודיה לה' על שזמן לו מצווה גדולה כזו**. לא עברו הימים, ורבי דוד נפרד מבני ביתו ויצא לחצר הקדש של רבו בסדיגורא, כדי להגיש לפניו את מנחתו ולקבל לקח מפיו.

דרך ארוכה עבר דוד באניה שהפליגה מנמל יפו, לכיוון עיר הנמל טריאסט שבאיטליה. במהלך ההפלגה פרצה סערה גדולה שטלטלה את האניה כקליפת אגוז, עד אשר חישבה להשבר. נוסעי האניה פרצו בזעקות שבר ונפרדו מארץ החיים, אך רבי דוד התחזק באמונת אומן, שלף את ספר התורה המהודר שכתב, נעמד על הסיפון וקרא:

"ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שהולך אני עתה לדבר מצוה, לתן ספר תורה מהודר זה לרבי הקדוש. ודאי יהיה הדבר לנחת רוח לפניו ומזכיר אני את זכות רבי הצדיק, וגם לרבות את הזכות שזכיתי להציל את היהודי הצפתי מטביעה בכנרת. זכרה לי אלוקי לטובה ובזכות כל זאת יתרחש נס לכל יושבי הספינה וננצל נא מרדת שחת".

והנה התרחש הנס. אך סיים רבי דוד את תפילתו והים נח מזעפו. הנסיעה נמשכה על מי מנוחות והאניה נישאה על גלי הים במהירות אל מחוז חפצה. לא עברו ימים ארוכים ורבי דוד נכנס אל הקודש פנימה בדחילו וברחימו. עוד לפני שפצה את פיו, נענה הרה"ק רבי **אברהם יעקב** מסדיגורא ואמר במאור פנים: **"טוב עשית שלא הסתמכת רק על זכותי, אלא הוספת זכות גדולה משל עצמך ומשום כך ניצלתם לחיים ולשלום"**. שבת טיש

משפיל.	איך קוראים לפיל שצועק עליך מול כולם?
פילח.	איך קוראים לפיל שגנב?
מכפיל.	מה עושה פיל בשיעור חשבון?
גפילטעפיש.	מה אוכל פיל פולני?
מפיל.	איך קוראים לפיל שדוחף?
פילוסוף.	איך קוראים לפיל הוגה דעות?
טפיל.	איך קוראים לפיל טורדני?
כפיל.	איך קוראים לפיל שדומה?
פילנטרופ.	איך קוראים לפיל נדבן?
פורים-שפיל.	איך קוראים לפיל מצחיק?
הפילהרמונית.	באיזו תזמורת מנגן הפיל?

רפואה שלמה ובריאה !!!

לקחת בכל יום ויטמין A - אי = אמונה.

ויטמין B - בי = ביטחון. 😊

ויטמין C - שי = שמחה. 😊

ולא לקחת בשום פנים -

ויטמין D - די שהוא דכאון. 😞

פתגם השבוע:
"אולי בשביל כל העולם אתה סתם אחד,
אבל בשביל סתם אחד אתה כל העולם"

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה,
מו"ר הגאון רבי **שמעון גבאי** בן רחל זצ"ל